

VLAKOČASNIK

Posebna izdaja šolskega časopisa Občasnik
 ob 130-letnici železnice skozi Šmartno ob Paki
 Osnovna šola bratov Letonja Šmartno ob Paki
 December 2021

Za začetek bi se spodobilo navesti nekaj zgodovinskih dejstev, ki so jih za vas zbrali mladi zgodovinarji.

27. decembra 2021 bo minilo 130 let, odkar je skozi Šmartno ob Paki peljal prvi vlak.

Z gradnjo so pričeli 24. aprila 1891. Na progi so zgradili tri mostove čez Pako, najbolj zahtevna pa je bila izgradnja 145 metrov dolgega predora Skorno. Gradili so ga 203 dni (prav na tem mestu pri predoru Skorno je zapela prva lopata, z njegovo gradnjo so pričeli že konec l. 1889).

J. Jenko, Savinjska železnica. Kronika. Časopis za slovensko krajevno zgodovino. Letnik 14., 3. zvezek. Ljubljana, 1964, str. 161.
M. Aplinc, 130 let železnice Celje-Velenje. Muzej usnjarstva na Slovenskem, enota Muzeja Velenje, Soštanj, 2021. A. Sore. Železniška proga Celje-Velenje-Dravograd in velenjski železničarji. Zbirka šaleški razgledi. Dvanajsti zvezek. Velenje, 1996, str. 210.

Na progi je bilo šest postaj, in sicer: Žalec, Šempeter, Polzela-Braslovče, Rečica, Šoštanj in Velenje, dve postajališči Petrovče in Pesje ter nakladalni tovorni oz. premogovni kolodvor pri Šaleškem premogovniku v Škalah. Kljub večinskemu slovenskemu prebivalstvu so bile postaje označene z nemškimi napisi.

Prvo nedeljo po božiču, 27. decembra 1891, so slavnostno okrašeni vlak z visokimi gosti na vsej trasi pozdravljale navdušene množice ljudi, ki so s prihodom železnice upale na boljše čase in gospodarski napredek. Na končni postaji so za svečane goste priredili slavnostno kosilo.

A. Sore. Železniška proga Celje-Velenje-Dravograd in velenjski železničarji. Zbirka šaleški razgledi. Dvanajsti zvezek. Velenje, 1996, str. 210.
M. Aplinc, 130 let železnice Celje-Velenje. Muzej usnjarstva na Slovenskem, enota Muzeja Velenje, Soštanj, 2021.

Že ob sprejemu prvega vlaka so poslanci iz Šmartnega ob Paki prosili deželnega glavarja, naj se železniška postaja ne imenuje Rečica ob Paki (Ritzdorf an der Pack), ampak Šmartno ob Paki (St. Martin/Pack). Postajo so preimenovali šele po letu 1914.

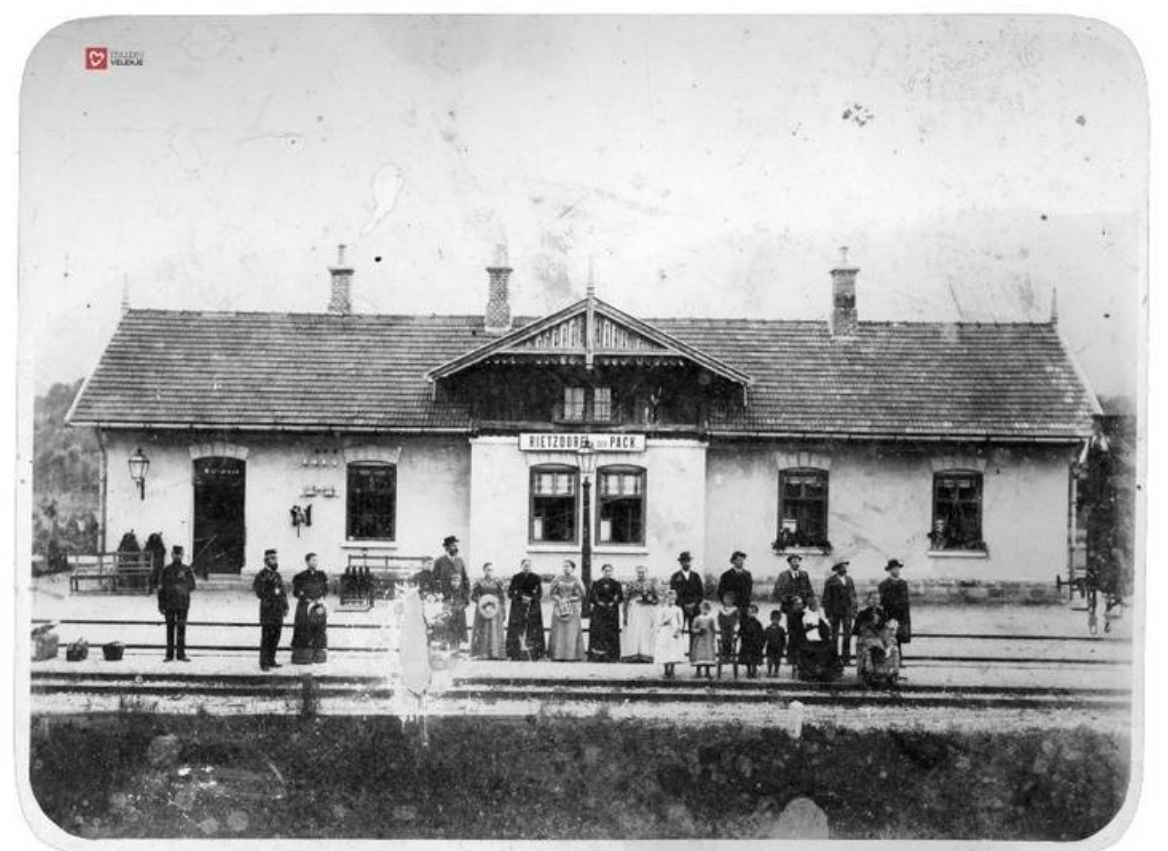
G. Kolšek, raziskovalna naloga Iščimo Šmarke zaklade. Šmartno ob Paki, 2016, str. 23.
M. Aplinc, 130 let železnice Celje-Velenje. Muzej usnjarstva na Slovenskem, enota Muzeja Velenje, Soštanj, 2021.

Ljudsko izročilo pravi, da se nekateri, ki so takrat živeli v bližini železniške proge, prihoda prvega vlaka niso veselili, nekateri so zbežali na bližnje hribe, opazovali dim in čakali, ali bo eksplodiralo ali ne.

Ko je pripeljal prvi vlak, so nekateri zbežali. Naš čas, št. 52, 29. 12. 2021, str. 8.

Za razdaljo okrog 38 km in za ustavljanje na postajah je vlak porabil od ene ure in tričetrt do dve uri in pol. Dopustna hitrost je bila 25 km/h. Potniki so se lahko peljali v prvem, drugem ali tretjem razredu, najcenejši je bil tretji razred in zato tudi najbolj zaseden.

Dostopno na: <https://www.mcsmartnoobpaki.si/521-projektug>. 12. 12. 2021
A. Sore. Železniška proga Celje-Velenje-Dravograd in velenjski železničarji. Zbirka šaleški razgledi. Dvanajsti zvezek. Velenje, 1996, str. 212.

Železniška postaja Rietzdorf an der Pack leta 1938 (Železniška postaja Rečica ob Paki). Fotografijo hrani Muzej Velenje.

Ana Herlah, 7. a

S prihodom železnice se je spremenil transport blaga in ljudi, za kar sta prej skrbela pošta in prevoznništvo. Potovanje je postalo udobnejše, vlak je postal najpomembnejše prevozno sredstvo, potovanje je postalo doživetje širših krogov ljudi. Železnica je ustvarila nove možnosti za zaslužek, nove poklice in nove vrste zaposlitve. Šmartno je postalo okno v svet za celotno Zgornjo Savinjsko dolino in ga obenem še bolj povežalo z industrijo Šaleške doline. Železniška postaja je postala izstopna točka flosarjev na dolgi poti domov, furmani pa so sem vozili les in druge dobrine. Tod mimo so iz velenjskih rudnikov v svet prepeljali tudi ogromne količine premoga.

M. Aplinc, 130 let železnice Celje–Velenje. Muzej usnjarstva na Slovenskem, enota Muzeja Velenje, Šoštanj, 2021

Dostopno na: <https://www.smartnoobpaki.si/objava/384192>, 12. 12. 2021.

Med prvo svetovno vojno proga ni bila prizadeta, saj so bile fronte in vojaški transporti daleč. Druga svetovna vojna pa je med drugimi prizadela tudi savinjsko progo. Doživela je več napadov in rušenja objektov. Stara železniška postaja je bila med drugo svetovno vojno porušena.

D. Kljajič, B. Verbič, F. Mlinar, Obletnica. 120 let železniške proge Celje–Velenje. Str. 37.
G. Kolšek, raziskovalna naloga Iščimo šmarške zaklade. Šmartno ob Paki, 2016, str. 23.

MOJA VOŽNJA Z VLAKOM

Moja prva vožnja z vlakom je bila zelo zanimiva. Na vlak sem šla z mami, s prijateljico, njenim bratom in njuno mami. V Šmartnem ob Paki smo kupili karte. Potem smo karte dali sprevodniku in smo lahko vstopili. Ko smo bili na vlak, smo se usedli na sedeže. Peljali smo se čez Polzelo in Žalec proti Celju. V Celju smo šli najprej v Mcdonalds, ker smo bili lačni, nato pa smo si šli ogledat staro mesto v Celju. Potem smo odšli z vlakom domov. Bil je super izlet.

Zoja Šumah, 4. b

Sedmošolci

PRVA VOŽNJA Z VLAKOM

Moja prva vožnja z vlakom je bila, ko sem bila stara 4 leta. Takrat sem odšla k babici in dediju v Šmarje pri Jelšah. Zjutraj sva se z mamico zbudili ob 8.00 in odšli zajtrkovat. Ob 9. uri sva se odpravili na železniško postajo v Paški vasi. Postaja je od našega doma oddaljena le 2 minuti hoje, tako da sva zelo hitro prispeli na postajo. Vlak sva počakali 5 minut. Nestrpno sem čakala, da vlak prispe. Odpeljali smo se proti Celju. Na vlak je takoj prišel gospod, ki nama je prodal 2 vozovnici za vožnjo z vlakom. Najprej smo se ustavili na železniški postaji v Šmartnem ob Paki, nato na Polzeli, v Šempetru, Žalcu, Petrovčah in v Celju. Med vožnjo sem spremljala okolico in občudovala, kako hitro se peljemo mimo. Ko sva prispeli v Celje, sva morali presesti na drugi vlak, ki pelje proti Šmarju pri Jelšah. Ta vlak sva čakali 45 minut. Medtem sva si na hitro ogledali del Celja in odšli na sladoled. Ob vstopu na vlak, sva morali ponovno pokazati kupljene vozovnici. Na vlak sva se usedli na prvi vagon. Ker je mami poznala gospoda, ki pregleduje karte, sva si lahko ogledali prostore, kjer strojevodja vozi vlak. Na poti proti Šmarju je tudi krajši tunel, kjer sem lahko pomagala strojevodji zahupati pred vstopom v tunel. Tako je do Šmarja pot zelo hitro minila. Strojevodji sva se zahvalili za nepozabno vožnjo z vlakom. Ta dan se mi je vtisnil v spomin za vedno. Še danes se ga z veseljem spominjam.

Nika Drofelnik, 4. b

PRAZNIČNI VLAK

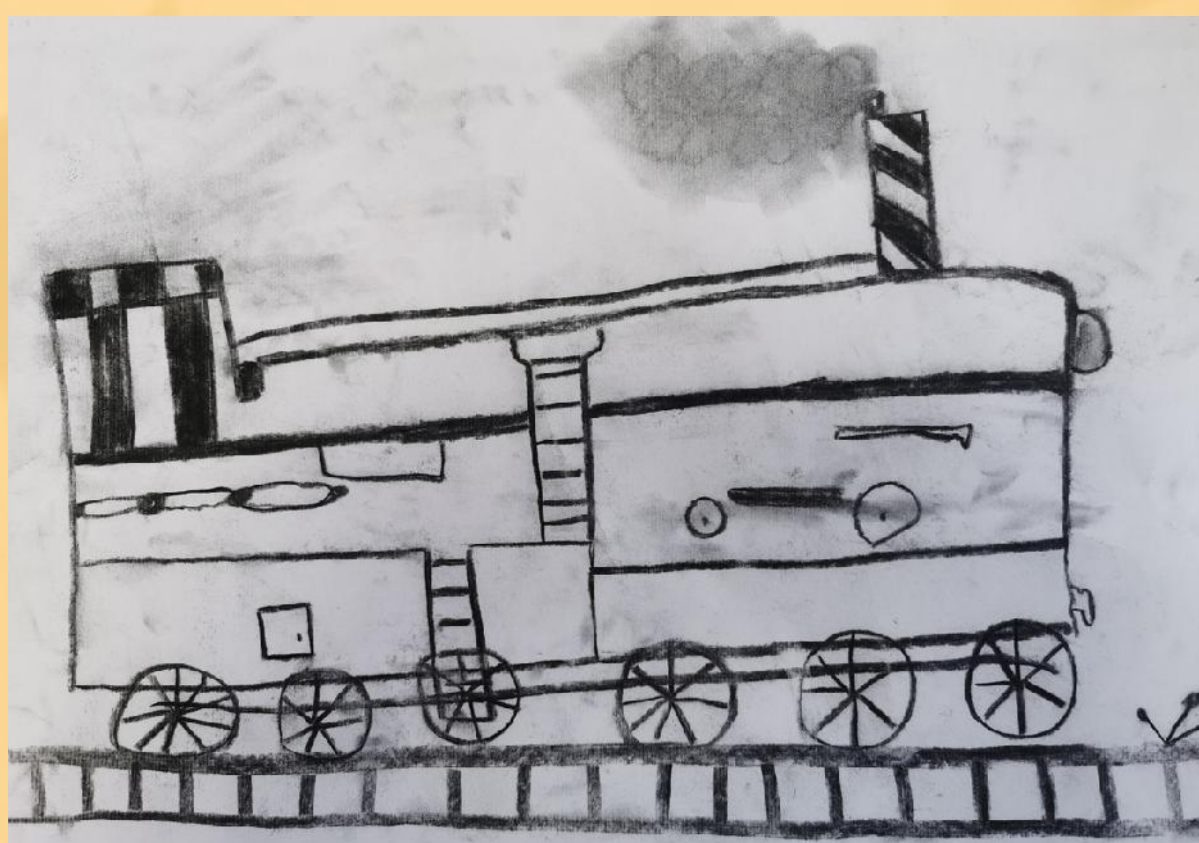
Bilo je zimsko jutro, prednovoletni čas. Naša družina je imela navado, da smo se z vlakom odpravili v Celje na novoletni sejem. Toplo smo se oblekli, kupili vozovnice in počakali na vlak. Najbolj nestrpen je bil moj mlajši brat. Končno smo zaslišali pisk in prikazal se je rdeč in ves porisan z različnimi grafiti. Vstopili smo in poiskali svoje sedeže. Ti so bili mehki in pisanih barv. Po poti smo opazovali pokrajino in naselja, ki so bila že okrašena z lučkami. Vsak je razmišljal o darilih, ki jih bomo na sejmu kupili.

Končno smo prispeli v Celje. Na sejmu je dišalo po piškotih in čaju. Vzdušje je bilo praznično. Poslušali smo božično glasbo in kupovali na stojnicah. Čas je hitro mineval, zato smo pohiteli nazaj proti železniški postaji. Na vlaku je bilo prijetno toplo, kar nam je ugajalo. Ker je že vse dišalo po praznikih, so nas obiskale tudi mavrične vile. Prispeli smo na postajo, obloženi z darilnimi vrečami in lepimi občutki. Pomahali smo še vlaku v slovo.

Mija Berzelak, 6. a

Maj Ježovnik, 5. b

Nika Vrčkovnik, 5. b

Tine Podgoršek, 1. a

Vid Arčan, 5. a

Vlakec pelje hitro se,
v oddaljene kraje čisto vse.

Pelje, kamor hočeš it',
plačaš mu in odhiti.

Hvala, da odpelješ me,
kamor moram, super je!

Lucija Kocuvan, 8. a

Ču ču, vidim vlak,
kar strele mi požene.
Tam, kjer daleč vlak gre,
tam so ljudje.
Ljudje gredo.

Ču ču vidim,
vlak požene veter in
ljudje hitro zbežijo,
da jih ne zadene.

Je treba čakati, da vlak gre in
da se ne zabije.

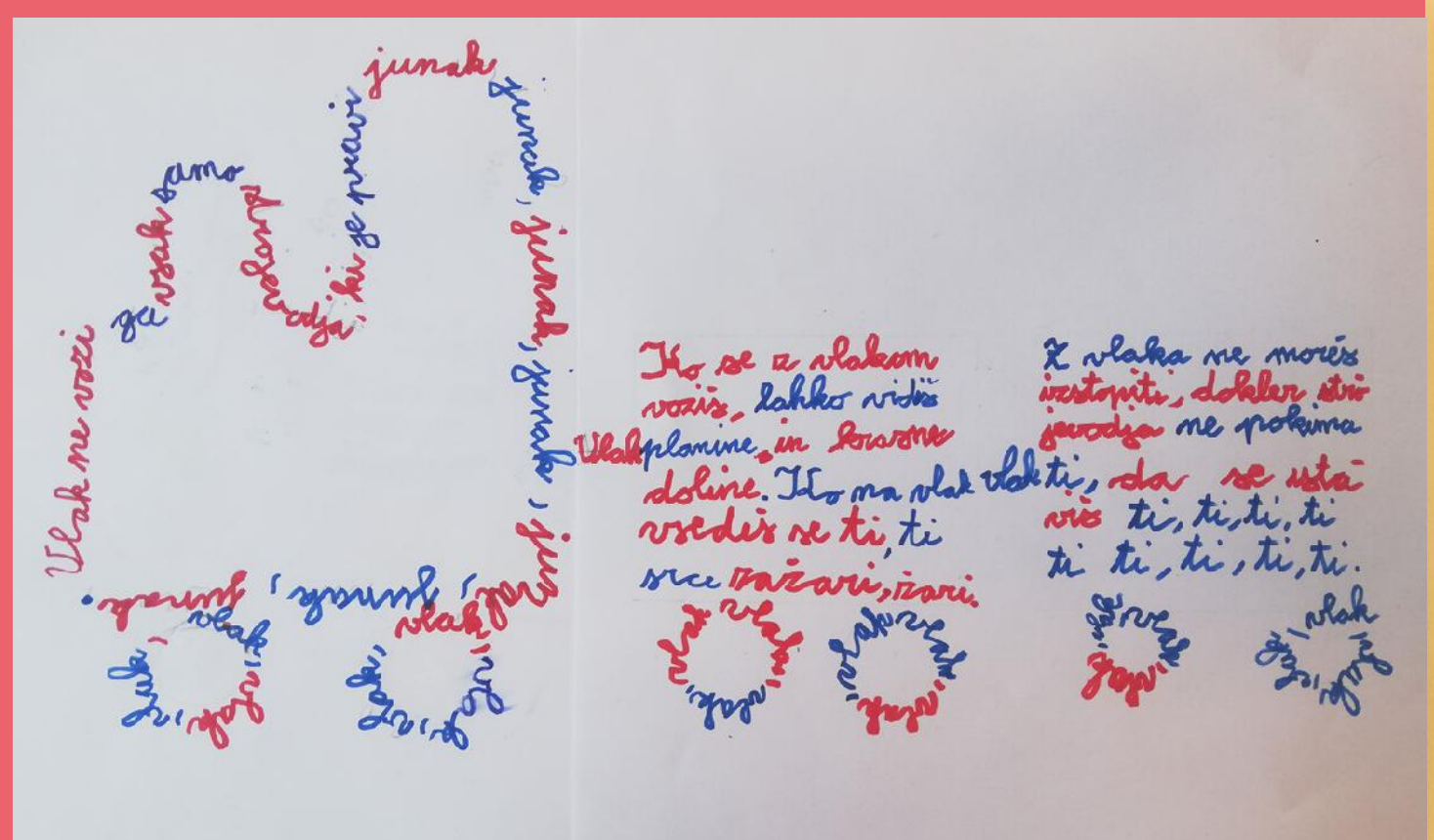
Ču ču, 100 kilometrov na uro gre.
Vozi kot strela ču ču,
on je pravo vozilo.

Luka Radisavljević, 8. a

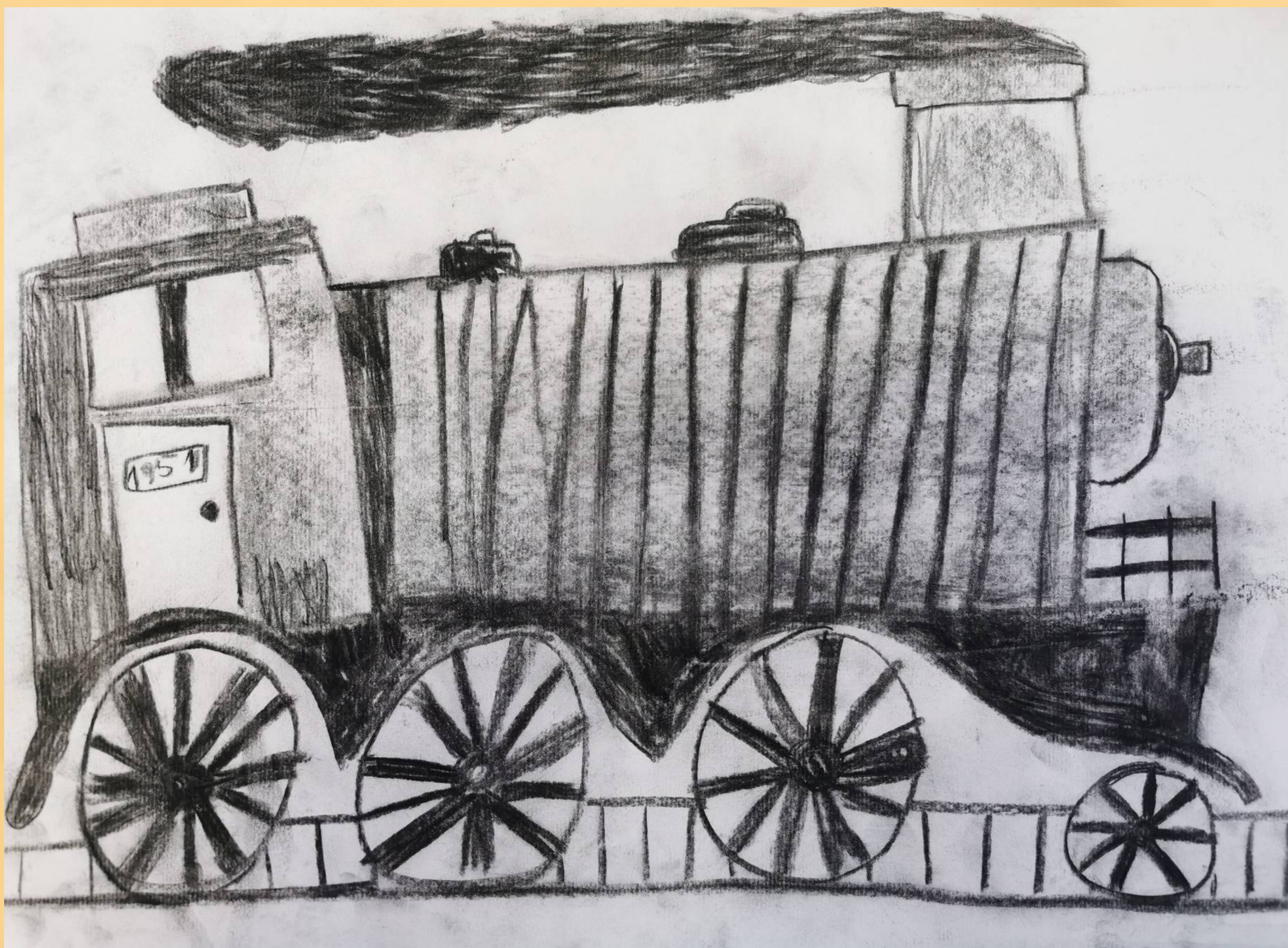
Vlak po tirnicah se pelje,
vse ljudi rad odpelje,
na postaje, železnice,
kjer nas čakajo mavrice.

Že 130 let okoli nas vozi,
več kilometrov za nas prevozi,
Danes hvaležni smo mu vsi,
ko vozi nas okoli celo po več dni.

Neja Jeseničnik Bera, 8. a

Anže Golčman, Jonatan Juras, 5. a

Maj Ježovnik, 5. b

Vlak me v daljave pelje,
kjer iz sanj vstanem
in spet in spet si zaželim:
»Kdaj svet bo lepši?«

Vlak odpelje nas v daljave,
kjer vstanemo iz sanj.
Tako spet in spet si zaželimo:
»Kdaj svet bo lepši?«

Vlak zdaj nas pelje v daljave,
kjer svet je lepši.

Lovro Komar Kugler, 8. a

Vozi nas rdeči vlak,
vsak dan vozi nas naš vlak.
Od Velenja pa do Celja,
vozi nas rdeči vlak.

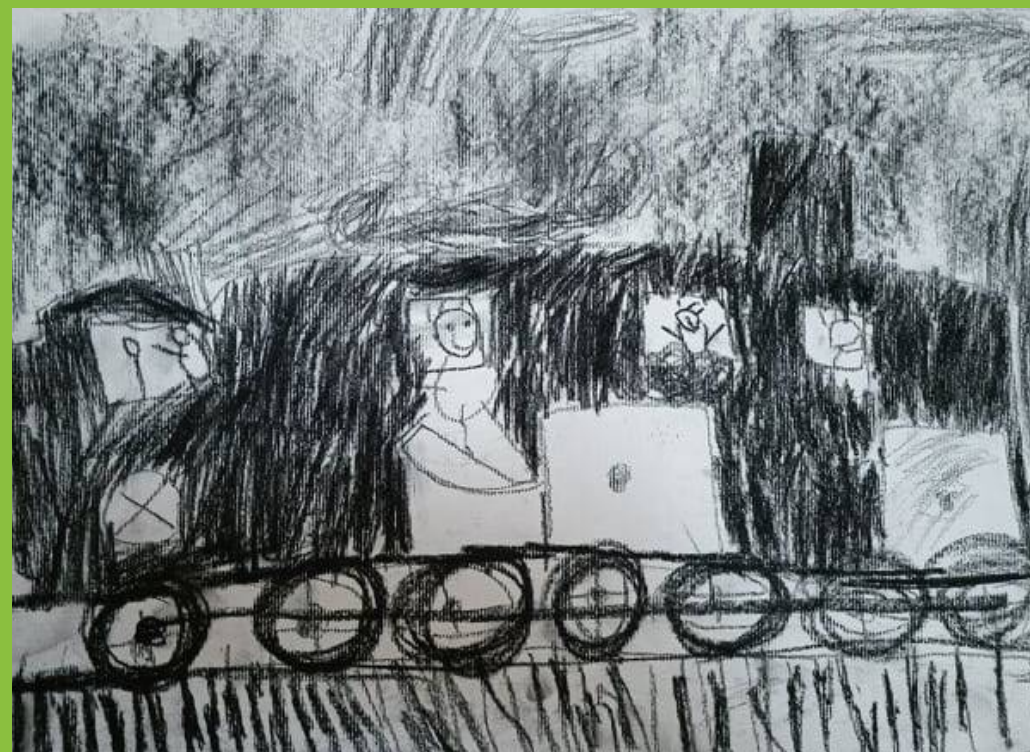
Vmes ustavi se v Šmartnem,
kjer ga čakamo vsak dan,
da veselje nam pripelje
in v Celje nas odpelje.

Vlak odpre poti življenja,
popelje te v vse smeri.
Iz postaje nas odpelje,
kamor si srce želi.

Anže Polovšak, 8. a

Rok Klemenc, 5. a

Vid Golčman, 1. b

VOZI ME VLAK V DALJAVE

Nekega lepega popoldneva je punčka Anja sedela na postelji in gledala svoj telefon. Kar naenkrat je prišla njena mama v sobo in ji rekla, da bo čez dva dni šla na počitnice k svoji teti in stricu, ker je ves čas na telefonu. Anji to ni bilo všeč, saj še nikoli ni videla tete in strica, a mama jo je vseeno prepričala.

Čez dva dni si je Anja spakirala vse, kar bo potrebovala. Odšla je v kuhinjo, kjer ji je mama v roko dala vozovnico in jo objela. Anja se je odpravila do postaje. Čez pet minut se je pripeljal vlak. Anja je vstopila in se udobno usedla. Vlak se je peljal v daljavo, Anja pa je razmišljala samo o tem, kako grozno bo na počitnicah.

Eva Lekše, Kiri Medved, Nika Vrčkovnik, 5. b

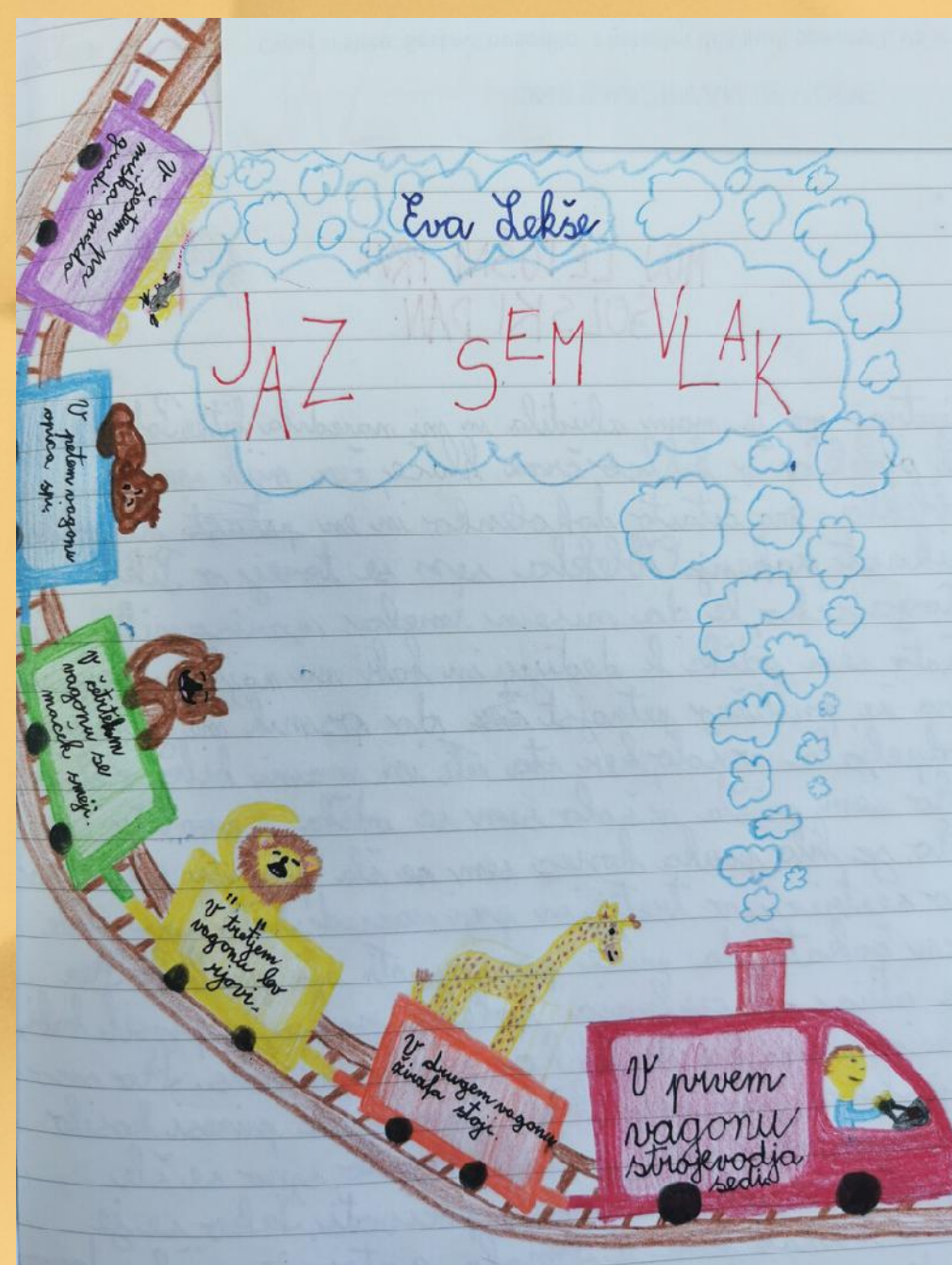
Vožnja vlaka je trajala štiri ure. Nervozno je izstopila iz vlaka, nato pa zagledala neko gospo, ki jo je klicala in ji mahala. Ko je stopila do nje, se ji je predstavila in povedala, da je sestra od njene mame. Usedli sta se v avto in odpeljali do tetine hiše. Hiša je stala zraven obale, ob njej pa je bil velik vrt in mala lopa. Vstopili sta v hišo, kjer ju je pričakal stric. Anjina teta ji je pokazala sobo in odložila njen kovček. Anja se je razpakirala, nato pa se usedla na posteljo in vzela telefon, toda tam ni bilo interneta. Hotela je vprašati svojo teto, ko je v kuhinji zagledala dva otroka njene starosti. Punca Maja in fant Miha.

Bila sta si zelo podobna, vendar ni vedela, zakaj sta tu. Anjina teta je povedala, da sta njena otroka, nato pa ji pokazala eno sliko, ko sta še bila mala. Anja je ugotovila, da sta dvojčka.

Maja je bila zelo navdušena, da je Anja na počitnicah. Prijela jo je za roko in odpeljala na dvorišče. Rekla ji je, da ko se bodo jutri vsi zbudili, se bodo šli kopat. Bil je čas za spanje, a Anja ni bila zaspana. Ves čas je premišljevala, kako ji bo med počitnicami. Najraje bi odšla domov. Naslednje jutro ji je sonce posijalo v sobo. Dvojčka sta prišla v njeno sobo in ji rekla, naj se obleče v kopalke, ker se gredo kopat. Morje je bilo prijetno. Anjina teta jih je poklicala na zajtrk, ki je bil zelo okusen. Po zajtrku so otroci odšli nazaj za obalo, kjer so se pogovarjali o vsem, tudi o skrivnostih, ki jih niso še nikomur povedali. Anji sta dvojčka postala zelo priljubljena, zato je naslednjih nekaj dni hitro minilo. Na žalost je prišel dan, ko je Anja morala iti domov.

Kupila je vozovnico in se odpravila na vlak. Skozi okno je mahala celi družini in jim obljubila, da bo za naslednje počitnice spet prišla. Prispela je do postaje, kjer jo je čakala njena mama. Celo pot do doma ji je pripovedovala, kako super je bilo in da komaj čaka, da bo spet odšla nazaj.

Maša Mandelc, 8. b

Eva Lekše, 5. b

Nika Glasenčnik, 1. a

Liza Poberžnik, 5. a

STARI VLAK

Nekoč po tirnicah je vozil stari vlak,
ki za Slovence bil pravi je junak.
Sopihajoč dirjal je v širno noč.

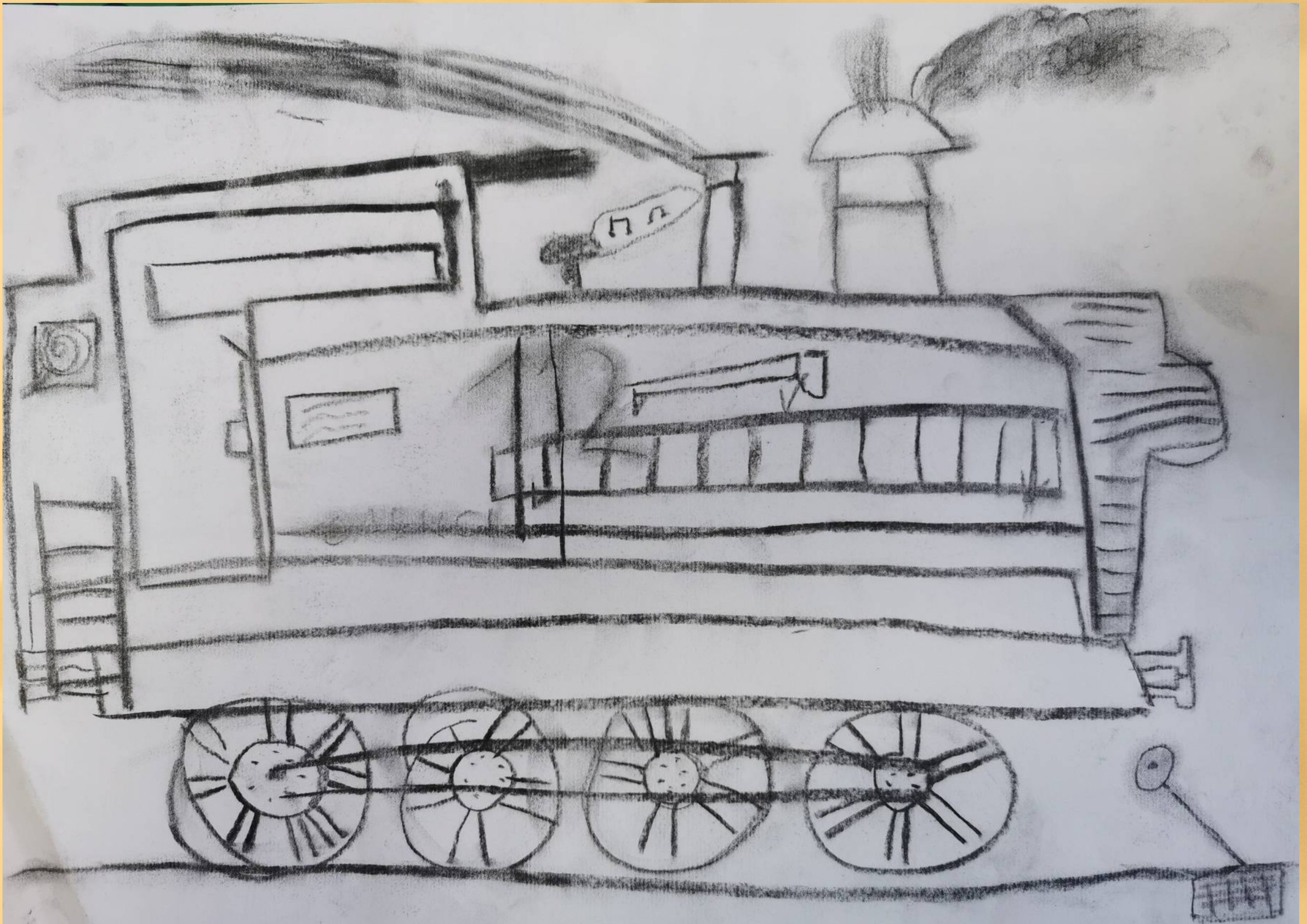
Nekoč po tirnicah je vozil stari vlak,
hiter kot oblak in ne najbolj mehak.
Bil prava piskajoča je pošast.

Nekoč po tirnicah je vozil stari vlak,
ves čas bil lačen črnega premoga,
da delala njegova je podoba.

Nekoč po tirnicah je vozil stari vlak,
bil prava sajasta pošast.
S časom pa ugasnil njegov je glas.

Nekoč po tirnicah je vozil stari vlak,
ki ga zamenjal je novejši vlak.
Zdaj je ta naš stari vlak le še okras.

Teo Dobnik, 8. a

Skoraj vsako leto se s svojim sošolcem in njegovo družino odpravim na pustolovščino z vlakom. Ogledamo si različne kraje, muzeje in kakšne znamenitosti kraja. Vedno se imamo lepo. Najbolj pa se mi je v spomin zapisal obisk Celjskega gradu.

Zjutraj smo se zbrali na železniški postaji v Šoštanju, nato pa smo se vkrcali na vlak. Vožnja je bila izjemna. Kar hitro je minila. Mami mojega sošolca nama je pripravila dve knjižici, v kateri so bili različni izzivi. Vsak je dobil svojo in že sva se podala na prvi izziv. Izvedela sva veliko novih in zanimivih podatkov. Ker sva bila zelo pridna in uspešna pri opravljanju izzivov, sva si za nagrado prislužila kosilo pri sošolčevi babici, ki živi v Ljubljani. Bila sem zelo vzhičena, saj me je čakala še ena, malo daljša vožnja z vlakom. Odpravili smo se do železniške postaje in se vkrcali na vlak. Med vožnjo z vlakom sem zelo uživala.

Pogovarjali smo se ter igrali razne družabne igre. Prispeli smo do Ljubljane in bil je čas za kosilo. Po kosilu smo počili, nato pa smo se podali na naslednjo pustolovščino. Spet smo se vkrcali na vlak.

Ta vožnja je bila zelo kratka, saj smo izstopili že na naslednji postaji. Obiskali smo muzej, v katerem smo si lahko ogledali zelo lepe kamne in bisere. S sošolcem sva nekaj kamnov narisala v svojo knjižico. Ogled tega muzeja je bil zelo zanimiv. Končali smo z ogledom in že smo se odpravili v središče Ljubljane. Malo smo se sprehajali in si ogledovali stojnice, ki so bile postavljene. Imela sva še samo en nedokončan izziv. Na stojnicah sva si morala izbrati nekaj, s čimer bova zaigrala predstavo. Izbrala sva si vsak svojega psa na vrvici. Preden je bil čas za odhod, smo odšli še na sladoled. Pojedli smo ga, nato pa smo se zopet vkrcali na vlak. Med potjo sva si s sošolcem izmislila predstavo in jo vadila, dokler nismo prispeli do doma. Vse sva zbrala v dnevni sobi in jim predstavila najino predstavo. Bili so navdušeni, midva pa sva bila ponosna.

Dan je bil res izjemen. Izvedela sem veliko novega, vožnja z vlakom pa je bila res izjemna izkušnja. Na koncu dneva sva bila oba s sošolcem zelo utrujena, zato sva se še malo pogovarjala, nato pa odšla spat. Res upam, da bomo kmalu spet odšli na kakšno pustolovščino.

Vita Sovič, 8. b

Lea Emeršič, 5. a

JAZ SEM VLAK

*Jaz sem vlak, ti pa ne,
jaz imam vagone, ti pa ne,
vsak se me boji prevzeti,
tebe pa nobeden.*

*Jaz sem vlak, ti pa ne,
vozim potnike, ti pa ne,
ti bi mi jih hotel vzeti,
pa jih nisi vreden.*

*No, saj sam prav dobro veš,
kaj bi dal, da bil bi vlak,
da bi v tunel peljal
in se ne bi ničesar bal.*

*No, saj sam prav dobro veš,
kaj bi dal, da bil bi vlak,
da bi s polnimi vagoni
iz tunela pridirjal.*

*Jaz sem vlak, ti pa ne,
jaz sem važič, ti pa ne,
tebe vsak lahko pobere,
mene pa nobeden!*

*Jaz sem vlak, ti pa ne,
imam potnike, ti pa ne,
vsak te zlahka prehitil,
mene pa nobeden!*

Maj Ježovnik, Zarja Potočnik, 5. b

Tim Bizjak, 1. b

Luka Srebotnik, 1. b

VLAK

Vlak me vozi v Nemčijo,
ker tam je res lepo.
Hitro vlak, hitro vlak,
ker v Nemčijo bi rad vsak.

Sonce vlaku pošlje energijo,
da lahko zbeži pred policijo.
Naš vlak hiter je kot veter,
ampak vseeno počasnejši kakor Peter.

Peter Jug, Tibor Malbašič Vodovnik, 5. a

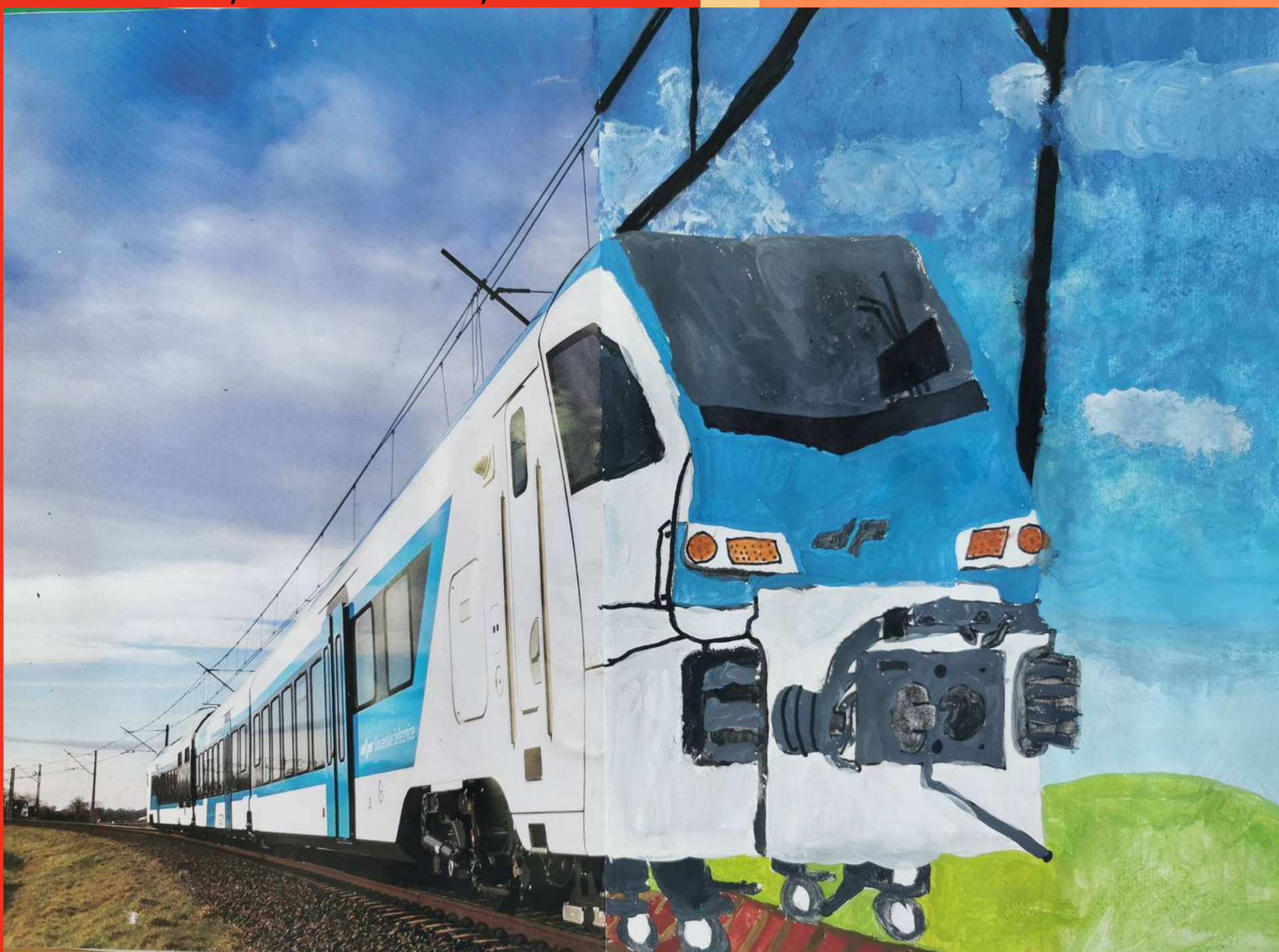
Kiri Medved, Jure Mandelc 5.b

JAZ SEM
VLAK

Jaz sem vlak, ti pa me,
jaz se vozim, ti pa me,
meni je hitrost pomembna
tebi pa sploh ne!

Jaz sem vlak, ti pa me,
jaz pa trolim, ti pa me,
tračnice se zdijo dolge
ampak meni me!

Kiri Medved, Jure Mandelc, 5. b

Sara Jereb, 5. b

čuu...
čuu...
čuu...
čuu...
čuu...
čuu...

Z vlakom se
odpravljamo
širne kraje, saj
polno je kraje.
Tam drame se
dogajajo. Kraje na

travniku ostajajo. Zdaj zmanjkalo je
trave in kraje so zbežale. Z vlakom
šli iskat so kraje, nakleteli na večje
in manjše težave. Zdaj je drama
posod, ker kraje ni več tod.
GREMO V ŠIRNI SVET čuu čuu čuu čuu

čuu
VLAK VLAK VLAK VLAK
VLAK VLAK VLAK VLAK

čuu čuu

VLAK VLAK VLAK VLAK
VLAK VLAK VLAK VLAK

VLAK VLAK VLAK VLAK
VLAK VLAK VLAK VLAK

čuu čuu čuu

čuu
VOZI ME VLAK, Vendar NE VSAK
GREMO
VOZI VOZI VOZI
VOZI VOZI VOZI
VOZI VOZI VOZI

VLAK VLAK VLAK VLAK
VLAK VLAK VLAK VLAK

čuu

VLAK VLAK VLAK VLAK
VLAK VLAK VLAK VLAK

VLAK VLAK VLAK VLAK
VLAK VLAK VLAK VLAK

čuu

VLAK VLAK VLAK VLAK
VLAK VLAK VLAK VLAK

Liza Poberžnik, Lea Emeršič, Laura Verdev, 5. a

ZABAVNI VLAK

Dobrodošli na vlaku,
ki vozi v mraku.
Na vlaku stoji že polno ljudi,
zato pridi še TI.

V prvem vagonu hrana diši,
v drugem vagonu glasba doni.
V tretjem vagonu spijo že vsi,
v četrtem vagonu prtljaga leži.
Petega vagona pa žal ni,
ker na postaji osamljen STOJI.

Veseli so vsi,
ki so prišli,
razen tistih,
ki jih NI!

Zabava je končana,
srečni smo vsi,
razen tistih ljudi,
ki jih na postaji NI!

Zoja Vidmar, Maj Ježovnik, 5. b

Zala Golob, 5. b

VOŽNJA Z VLAKOM

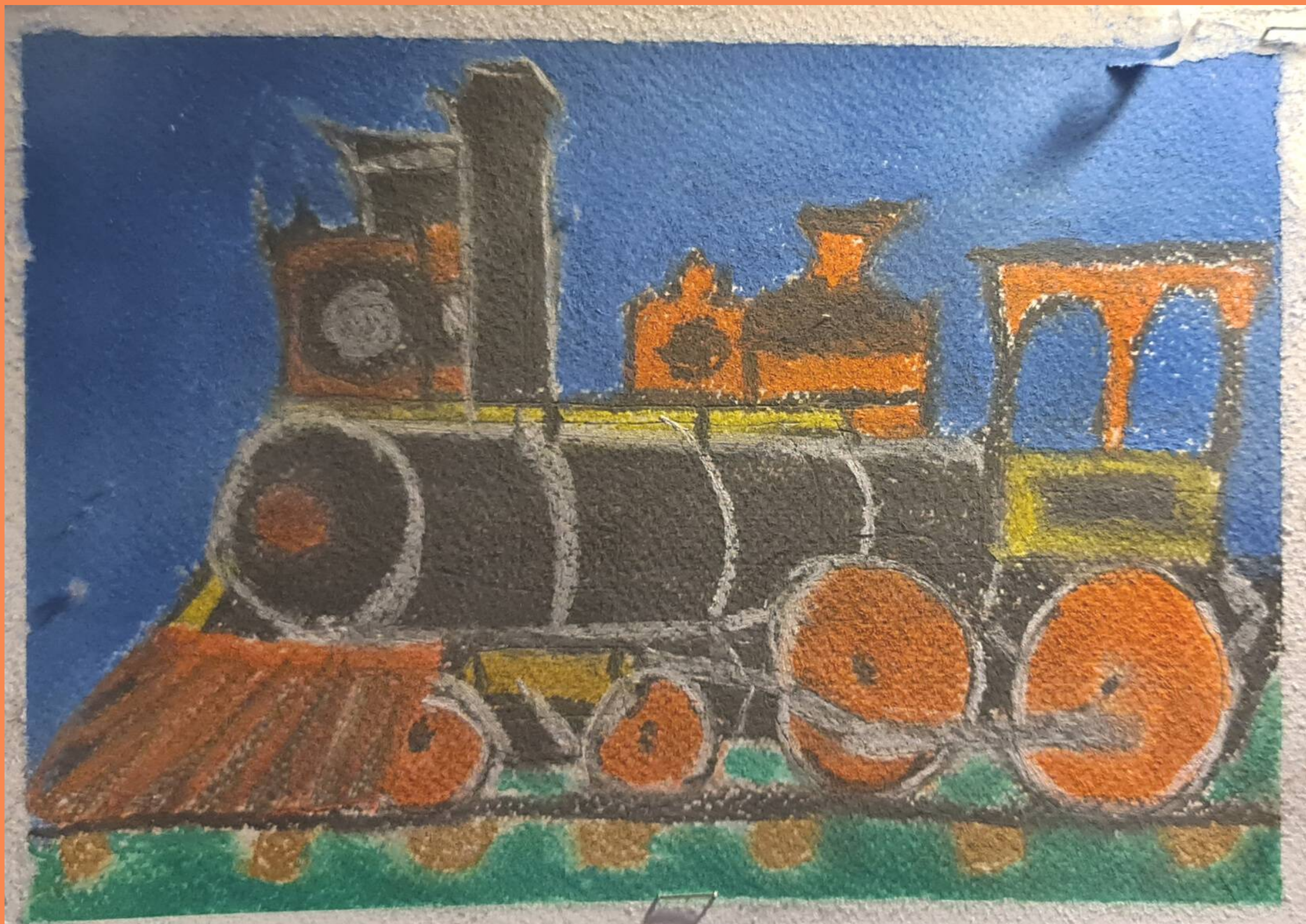
Ko sem bil star tri leta, sem s sestro in mami šel na vlak v Velenje. Vozili smo se 15 minut. Zraven na pot smo si vzeli rogljičke in pijačo. Ko smo prispeli na lokacijo, nas je tam čakal moj ati.

Naslednje jutro smo moja sestra, moja mami, moj ati, oma, dedi in jaz šli na vlak. Z vlakom smo se peljali iz Paške vasi v Velenje, iz Velenja v Celje, iz Celja v Ljubljano, iz Ljubljane v Novo mesto, iz Novega mesta v Maribor, iz Maribora na Ptuj in s Ptuja nazaj v Paško vas. Vlak je bil rdeče barve. Narisane je imel grafite. Na vlaku je bilo zelo malo ljudi in veliko prostora. Na poti nazaj smo srečali lokomotivo. Lokomotiva je bila zelo dolga in imela je zelo veliko vagonov. Po dolgi vožnji z vlakom smo šli domov spat.

Naslednji dan smo spet šli na vlak. Iz Paške vasi smo šli zelo daleč po Sloveniji, do Kopra. Po poti do Kopra smo srečali tri vlake, štiri lokomotive in dva vlaka z veliko vagoni. Nekateri vagoni so bili polni lesa, premoga in kovinskih kontejnerjev. Dva vlaka sta prevažala veliko avtov.

Zelo glasen zvok budilke me je zbudil in šele potem sem ugotovil, da sem sanjal o potovanju z vlakom, ker sem prejšnji dan res odšel na vlak za Velenje s sestro in mami.

Domen Malovšek, 4. b

Lev An Juras, 8. b

Vid Arčan, Žiga Volk, Jakob Peer, 5. b

Manca Puncer, 1. b

PISANI VAGONI DRUGOŠOLCEV

Z VLAKOM IZ VASI NA OBALO

Pisalo se je leto 2030. S prijateljema Niko in Tinetom smo se želeli odpraviti na obalo. Ker nam starši niso hoteli posoditi avta, smo se morali peljati z vlakom. Na vlak smo se vkrcali v Šmartnem ob Paki. Ko smo prispeli v Celje smo prestopili na potovalni vlak. Od tam naprej se je začela zabava. Tine je imel zraven kitaro. Na kitaro nam je zaigral pesem Vozi me vlak v daljavo in z Niko sva glasno prepevala. Čas nam je hitro mineval in prispeli smo v Ljubljano. Tam je bil krajši postanek. Nato smo pot nadaljevali in prispeli v Postojno. Čez nekaj trenutkov smo zapeljali na Drugi tir. Kot bi mignil, smo zagledali morje. To je bilo najboljšo potovanje iz vasi na obalo, ki ga ne bom nikoli pozabil.

V tistem trenutku mi je zazvonila budilka.

Lars Cotič, 4. b

Lars Cotič, 4. b

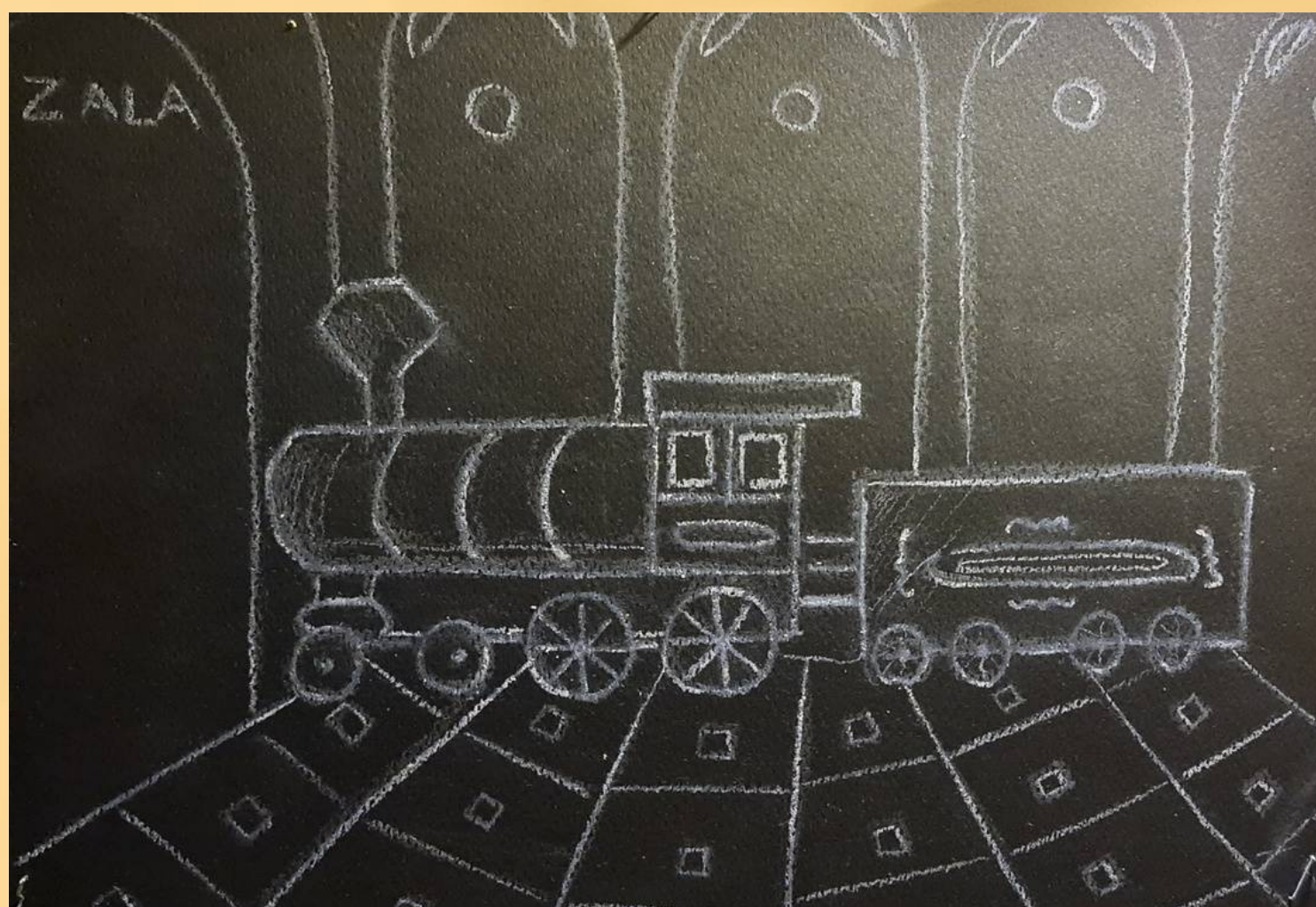
POTOVANJE Z VLAKOM

Za moj 7. rojstni dan smo se z družino peljali z vlakom v Žalec. Najprej smo odšli do železniške postaje v Šmartnem ob Paki. Nato smo kupili karte za vlak. Namenili smo se v slaščičarno, ki je v Žalcu. Ko je vlak prispel, smo vstopili in se začeli peljati. Bilo je zelo zabavno. Ko sem gledala skozi okno, sem videla veliko stvari. Kmalu smo se pripeljali na železniško postajo v Žalcu. Do slaščičarne smo hodili peš. V slaščičarni smo pojedli eno tortico. Nato smo se vrnili na železniško postajo. Odpeljali smo se nazaj v Šmartno ob Paki. Na poti nazaj sva z mojim bratcem Markom obiskala strojevodjo. Malo sva vozila vlak. Bilo je zelo zanimivo. Ko smo prispeli na cilj, smo odšli domov.

Nika Jelen, 4. b

Nika Jelen, 4. b

Zala Pirc, 9. a

Vožnja z vlakom

Prijazno leto smo se v pramo odločili, da gremo v Ljubljano po nakupih z vlakom. Šli smo do železniške postaje v naši vasi, kjer smo počakali na vlak. Ko se je vlak ustavil so se vrata odprla in se mamu smo se vzkrali. Malo smo pričakali nato pa smo se odpeljali. Ustavili smo se na postaji Smartrno ob Paki in potniki so se vzkrali in šli smo naprej. Prisel je sprevodnik in placali smo vozovnice. Tam mi je bilo dolgčas sem gledala skozi okno vlaka in gledala raznimim hiše.

Na vlak je bilo kot v pešini. Ko smo prišli do Lelja smo izstopili, to je bila naša postaja. Počakali smo na vlak, ki pelje do Ljubljane. Na ta vlak je čakalo ogromno ljudi. Šli smo v notranjost vlaka in ta vlak je imel kabine. V vsaki kabini pa štiri sedelce. Sedeli smo se v pramo kabino. V tem vlaku je bilo še koty vroči. Bilo je kot, da sem stala ob bruhačjem vulkanu.

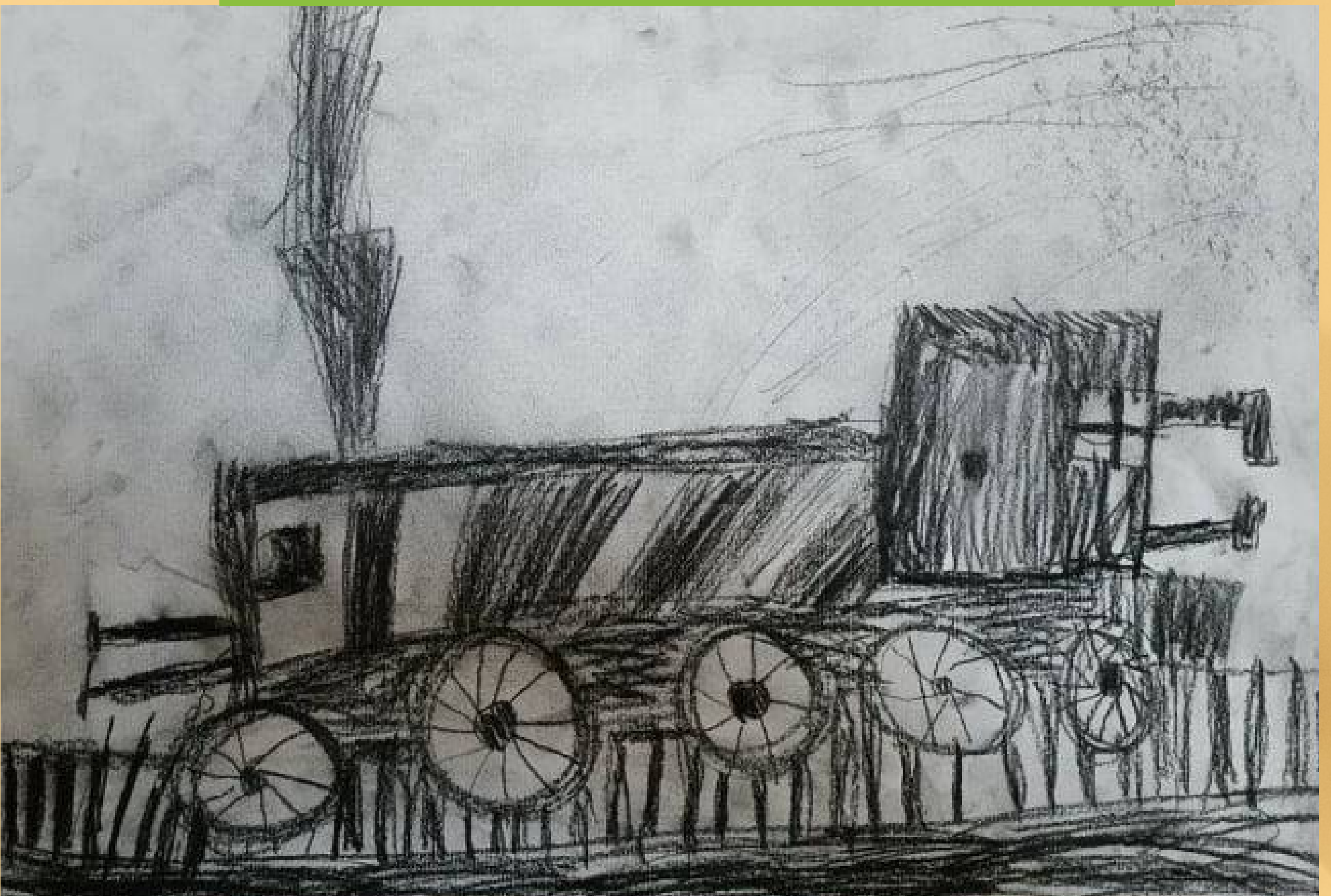
Šla sem na hodnik kjer so okna bila odprta. Peljali smo se ob gozdov. Na levi strani je bil rob gozda na desni pa travnik. Zelo sem se dolgočasila a mamu je rekla, da bova kmalu tam. Karo takrat smo se ustavili na predzadnji postaji. Ko smo prišli do Ljubljane smo se potniki izkrcali. Z mamu smo počakali staja in skupaj smo šli po nakupih.

Šla sem čez cesto do avtobusne postaje in odpeljali smo se. Ustavili smo se pri drugi postaji in videla sem moje sošolke tojo. Šli smo naprej do šole. Tam sem videla našo učiteljico in prijateljico. Učiteljica nam je podelala katero številko omarice imamo. Še sli ključice mamu je razdelila. Omarice smo potem šli pogledati. V šoli ko smo se odpravljali v razred sem videla moje najboljšo prijateljico Nežo. Zelo sem bila vesela da imamo naš razred v razgovornem nadstropju. Pri dve uri je učiteljica razlagala o razrednih pravilih. Potem smo imeli malico. Po malici pa pouk kjer nam je učiteljica razdelila stvari. Ko se je pouk končal smo šli na računalniški telo smo se zabavali. Z avtobusom sem odšla dom Doma pa me je čakalo kosilo. Po kosilu sem počivala potem pa sem šla pogledat svojo čisto. Končno je mama prišla domov in rekla, da gremo h Neži. Tam sem jedla makovo pecivo. Šla sem še na včerajš domov. Malo sem se gledala televizijo in nato šla spat.

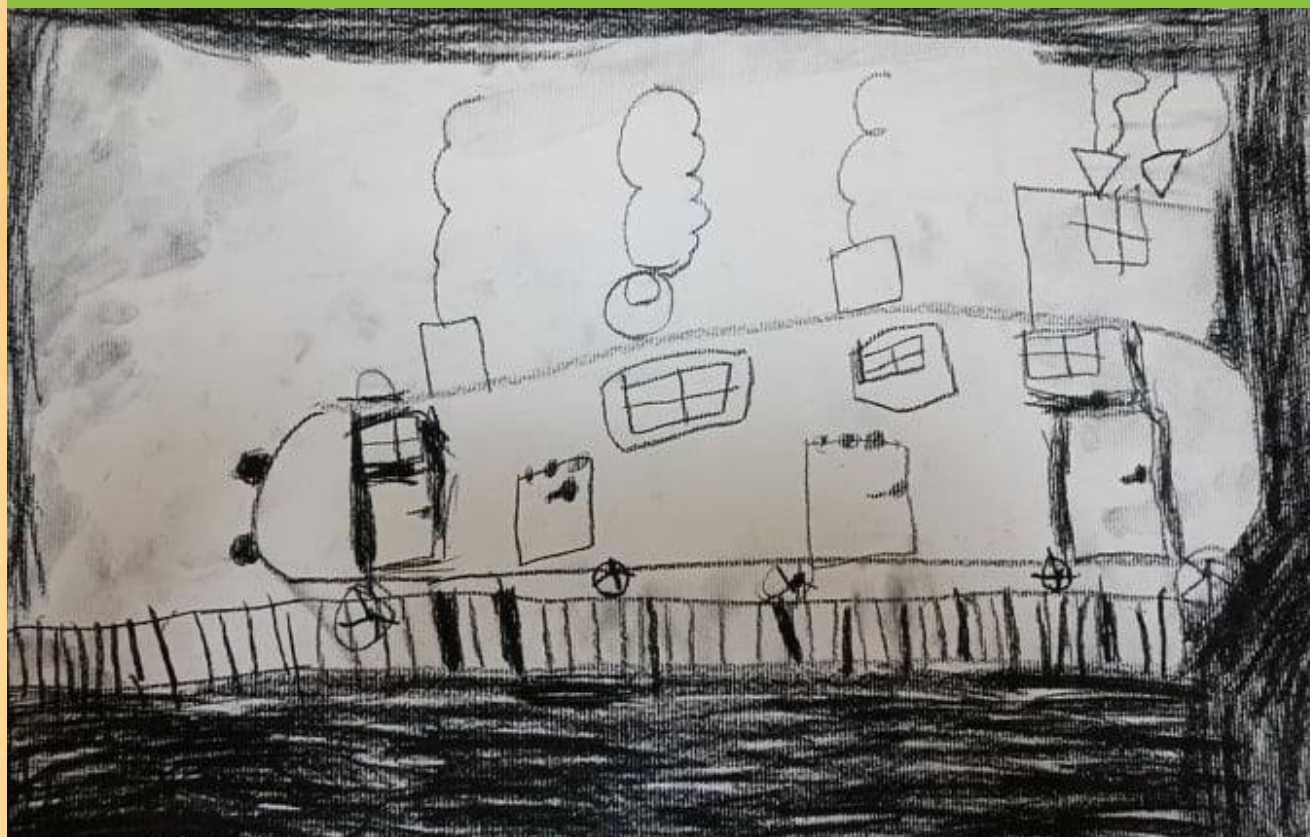
Kiri Medved, 5. b

Lucija Herlah, Eva Strnišnik, 5. a

Jure Zupan, 1. b

Emma Puc, 1. a

Filip Drev, 1. b

Anže Bele Ocepek, 1. a

Aleks Šarac, 1. b

ČUDEŽNI VLAK

Nekoč se je peljal vlak s črno lokomotivo in sedmimi vagoni. Od tega je imel pet vagonov za potnike, en vagon za spanje in en vagon za hrano.

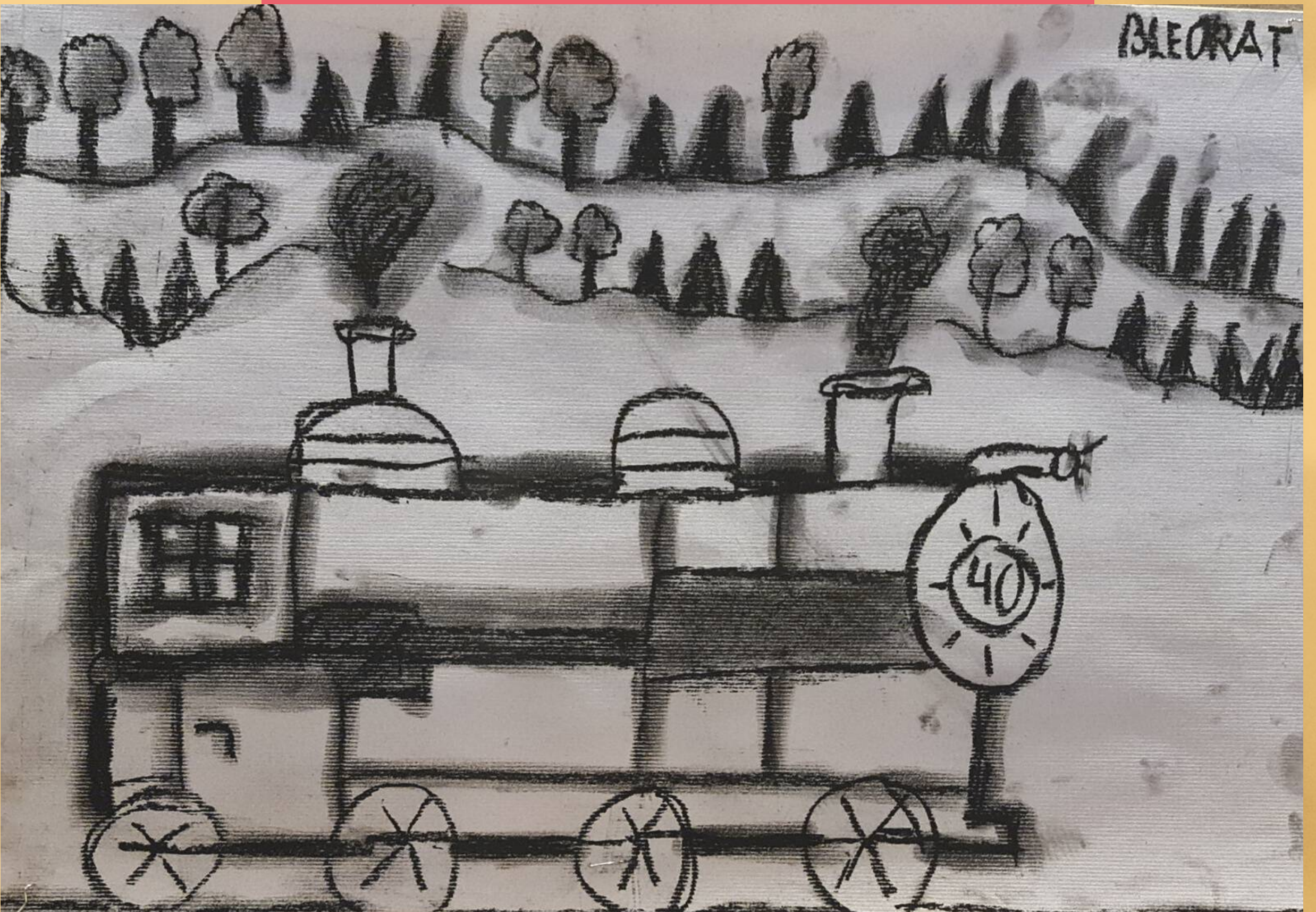
Nekega dne so železničarji pozabili preusmeriti tir, ki je vodil naravnost proti podrtemu mostu. Vlak se je vozil, dokler strojevodja ni zagledal podrtega mostu. Zaviral in zaviral je, se ni ustavil. Vlak je počasi lezel naprej.

Nato se je hitro pripeljal Super vlak, šel pod vlak in ga povlekel. Potem se je raztegnil in z vlakom na sebi poletel na drugo stran. In vlak s črno lokomotivo je varno pripeljal na cilj.

Niko Švarc, 4. b

Filip Jarc, 1. a

Bleorat Thaqi, 7. a

DECEMBRSKI VLAK

Moja prva vožnja z vlakom je bila decembra, ko sem bila stara 5 let. To ni bila navadna vožnja. Zunaj je bilo veliko snega. Starši so mene in prijateljico peljali v Pravljično deželo.

V Šmartnem ob Paki smo kupili vozovnico za vlak, da se z njim odpeljemo v Celje. Na vlak smo šli ob peti uri, ko je bila že tema. S prijateljico sva na peronu komaj čakali prihod vlaka. Ko se je vlak pripeljal in ustavil, sva se po stopnicah povzpeli nanj. Najprej sva si pozorno ogledali njegovo notranjost. Vlak je izgledal velik in prostoren. Poiskali sva prosti sedež. S prijateljico sva sedeli skupaj, starši pa skupaj. Ko je vlak speljal, nama je začelo srce hitreje biti. Zelo glasen je bil. Vso pot do Celja sva pogledovali skozi okno. Videli sva veliko novoletno okrašenih hišk ob železniški progi. Najbolj zabavno pa je bilo kontrolorju pokazati vozovnico.

V Celju smo izstopili iz vlaka. S prijateljico sva po ogledu Pravljične dežele komaj čakali na novo vožnjo z vlakom proti domu.

Neli Kolednik, 4. b

Jošt Sem, 7. a

Osmošolci

**Osnovna šola bratov Letonja
Šmartno ob Paki 117
3327 Šmartno ob Paki**

Ravnatelj: Bojan Juras
Zbrala in uredila: Andreja Škruba
Sodelujoči: Učenci in učitelji OŠ bratov Letonja
Jezikovni pregled: Katarina Čokl

Posebna izdaja šolskega časopisa Občasnik
ob 130-letnici železnice skozi Šmartno ob Paki
Osnovna šola bratov Letonja Šmartno ob Paki
December 2021